

184

Långt bortom
rymder vida

1 Långt bort - om rym - der vi - da

läng-re än so - lar går, hög-re än stjär - nor

tind - rar den bed-jan-des suc - kar når.

An-den från stof - tets värl - dar lyf-ter sitt

ving - e - par, klap-par på him - la -

por - ten och sö-ker sitt hem, sin far.

2 Trång är all världen vida,
hjälplos var jordisk vän.
Själén får ro och fäste
allena i himmelen.
Mörkaste natt skall ljusna,
bittraste kval få ro,
lär du dig blott att vandra
på böernas himlabro.

3 Ringaste barn som beder
lever oändligt tryggt,
mäktar långt mer än hjälten
som starkaste fästen byggt.
Måtte vi aldrig glömma,
var vi i världen går,
att till Guds eget hjärta
den bedjandes suckar når.

Text: Augusta Lönborg
Musik: Stefan Klaverdal